

krščanstvo — v Nemčiji nad vse zadovoljen. Kakor poroča vatikanski list »Osservatore Romano« v dopisu iz Rige, glavnega mesta države Letonije (15 km od Vzhodnega morja), sovjetski časopisi z velikim zanimanjem zasledujejo to, kar se sedaj dogaja v Nemčiji. Z zadovoljstvom priznavajo, da se brezbožniškemu pokretu komunistov ni posrečilo doseči tako veli-

kega števila verskih odpadnikov kot je dosegel nemški narodni socializem. Boljševiški brezbožniški pokret je prav zadovoljen s porastom brezboštva v Nemčiji ter izraža nado, da se bodo kmalu videli sadovi razkristjanjevanja nemškega ljudstva, v prvi vrsti nemške mladine. Boljševiški brezbožnik si s ciničnim posmehom na ustnicah v zadovoljstvu mane roke.

Novice

Nesreče

Kolesar pod avtomobilom. Na križišču Meljske ceste z Aleksandrovo v Mariboru se je zgodila zadnje dni predpoldne huda prometna nesreča. V trenutku, ko je zavil 58 letni viničar Anton Babič iz Pekla s kolesom iz Meljske ceste na Aleksandrovo, mu je pripeljal nasproti tovorni avto. Trčenje je bilo neizogibno. Avto je podrl Babič in ga je vlekel nekaj časa s seboj. Viničar je obležal nezavesten s poškodbami na glavi, na obeh rokah in na znotraj. Prepeljali so ga v resnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Padel v apnenco. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je padel v apnenco 22 letni pomožni delavec Franc Ozimič, ki se je hudo opek po obrazu in se je zatekel v mariborsko bolnišnico.

Otrok utonil v potoku. V Hotinji vasi v Slivnici pri Mariboru je prišla dekla Ferikova k sosedu na delo in je vzela s seboj 17 mesečno hčerkico Stanislavo. Ko je bila zaposlena na polju, se je otrok zgubil pri igranju do potoka, padel vanj in utonil.

Starček se hudo opek na sveči. Andrej Polak, 81 letni prevžitkar od Sv. Rozalije pri St. Jurju ob juž. žel., si je postavil gorečo svečo na nočno omarico. Sveča se je prevrnila ter padla na tla. Ko je stari mož pobiral svečo, je padel nanjo in se ni mogel več dvigniti z lastno močjo. Pri tem se mu je vnela obleka. Prevžitkarja so prepeljali v celjsko bolnišnico s hudimi opeklinami po obeh nogah.

Otrok in rudar si zlomila pri padcu nogo. Pri Sv. Joštu pri Dobrni je padel enoletni kočarjev sinček Franček Grobelnik po stopnicah in si je zlomil levo nogo. — Alojzij Bevc, 20 letni rudar iz Studenc pri Hrastniku, je preskočil jarek in je priletel tako nesrečno, da si je strl levo nogo. Poškodovana se zdravi v celjski bolnišnici.

Otrok pod motornim kolesom. V Ljubljani je podrl motociklist sedemletnega mesarjevega sinčka Pavla Podboršek v trenutku, ko je tekel čez Dunajsko cesto in se je ognil avtomobilu. Sunek je fantku nalomil hrbtenico in ga je hudo poškodoval na znotraj. Otrok so oddali v obupnem stanju v bolnišnico.

Smrtonenevaren padeč po stopnicah. Na Jesenicah je padel 42 letni lesni trgovec in hišni posestnik Anton Kunčič tako nesrečno po stopnicah, da je obležal nezavesten

s prebito lchanjo. Podlegel je poškodb, ne da bi se bil zavedel.

Sprevodnik cestne železnice padel pod tramvaj. V Šiški pri Ljubljani je padel pod tramvaj 35 letni sprevodnik cestne železnice Franc Drašler z Viča. Drašler je dobil hude notranje poškodbe in je bil prepeljan z reševalnim avtomobilom v ljubljansko bolnišnico.

Debilo zdrobilo delavcu nogo in roko. Gozdnega delavca Janeza Ruparja so prepeljali v ljubljansko bolnišnico z zlomljeno roko in nogo iz Škofje Loke. Ruparja je hudo poškodovalo v škofjeloških gozdovih debilo, katero je padlo nanj.

Motociklist se zaletel v betonski obcestni drog. Policijski uradnik g. Šlemič je bil na službenem potovanju z motor. kolesom s prikolico, v kateri je sedel uradnik iz Ljubljane. Na ovinku pri postaji Gozd-Martuljek na Gorenjskem je onemogočil prah za avtobusom razgled po cesti, zato se je zaletel motociklist v betonski obcestni drog. Policijski uradnik in njegov sopotnik sta obležala nezavestna na tračnicah, ker se je nesreča zgodila tik ob progi in so bile zatvornice odprte. K sreči je privozil mimo hitro po nesreči taksi z Jesenic, ki je pobral ponesrečenca s proge, sicer bi ju bil smrtno povozil vlak. Šlemič si je zlomil obe roki, njegov tovariš pa je znatno poškodovan.

Razne požarne nesreče. Jože Perenič, oficial na sodišču v Kočevju, si je postavil v Mahovniku v kočevski okolici hišico s hlevom in gospodarskim poslopjem. Dne 27. septembra ob devetih zvečer je podtaknil neznanec ogenj v hlev in je Perenič komaj v zadnjem trenutku rešil kravo iz gorečega hleva. Gašenje je bilo oteženo zaradi pomanjkanja vode. Požigi po Kočevskem so precej pogostni, dasi so orožniki pridno na delu, da bi odkrili požigalčeve roke. — V minulem tednu je izbruhnil ob treh zjutraj ogenj v vinski kleti Martina Pučko v Fičanskem vrhu pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji. Ogenj se je razmahnil tudi na bližnjo klet in prešlo Franca Meška. Obe stavbi sta pogoreli do tal zaradi pomanjkanja vode. Mešku so še zgoreli polovnjaki in vsa druga posoda, katero je imel pripravljeno za trgatve. V teh dveh primerih gre gotovo za požig peklenjske zlobne roke. — Velik požar so doživeli 30. septembra v Ribnici na Kranjskem. G. Rudežu je zgorelo sto kubikov desk in velika zaloga oglja, tvrdki »Arbor« pa 300 kubikov lesa. G. Rudež ima 600 do 700 tisoč din škode, katero približno krije zavarovalnina pri angleški zavarovalnici, tvrdka »Arbor« pa ni bila zavarovana. Ogenj je bil sigurno podtaknjen, ker je začelo goreti sredi skladišča. — V petek, 30. septembra, je podtaknjen nočni ogenj uničil 20.000 din vredno gospodarsko po-

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

slopje posestnice Terezije Golijeve v Goriški gori pri Škocijanu na Kranjskem. S poslopjem vred je zgorela krava, precej sena in dva soda vina. — Stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje je vpepelil nočni ogenj Neži Pečovnik v Ritoznoju v župniji Slivnica pri Mariboru. Zgorelo je nekaj živine in vsa oprema ter znaša škoda 25.000 din. — Na Šmarni gori na Kranjskem je 1. oktobra zjutraj med eno in drugo uro iz neznanega vzroka pogorelo ostrešje na hlevu, ki spada k šmarnogorski mežnariji. Ker ni bilo vode za gašenje, so zgoreli vsi leseni deli in vsa zaloga krme ter stelje. Na srečo je hlev obokan in zaradi tega je ostal nepoškodovan.

Razne novice

Znamenita razstava ob 20 letnici Jugoslavije. V Ljubljani je bila zadnje nedeljo slovesno otvorjena v Trgovskem domu razstava slovenske knjige od 1918 do 1938 in obsega 12.000 slovenskih književnih izdaj. Otvoritev razstave sta počastila med drugimi številnimi odličniki g. notranji minister dr. Anton Korošec in ban dr. Marko Natlačen.

Belouška z dvema glavama. Ludovik Volmajer, posestniški sin z Rdečega brega pri Sv. Lovrencu na Pohorju, je ujel na polju belouško z dvema glavama. Živo čudo narave so nekaj časa ogledovali domačini, dokler ni eden strl kači eno glavo, na kar je poginila. Mrtvo belouško je oddal Volmajer v Maribor, kjer bo na vpogled.

Spominska svečanost v žalcu ob priliki stoletnice rojstva Janeza Hausenbichlerja, združena z odkritjem spominske plošče in s spominsko razstavo, je odložena na nedoločen čas.

Od doma je pobegnil desetletni Čopla Jožef od Sv. Ane v Slov. goricah. Kdor bi kaj vedel o njem se naproša, da takoj sporoči na naslov: Marija Gungl, Vratja vas, p. Apače.

Kmetijski stan do jožefinskih reform je naslov knjižice, ki jo je spisal Jos. Mravljak. Vsakomur, ki se zanima za zgodovino slovenskih kmetov v prejšnjih stoletjih, knjižico toplo priporočamo. Posebno dobrodošla pa bo učitelstvu in šolam, ki jim je knjižica v prvi vrsti namenjena. Cena knjižice je 8 din. Udje Družbe sv. Mohorja jo dobe za 6 din, če jo naročijo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Gospodinj in dekletom, ki se pripravljajo na gospodinjstvo, je namenjena knjiga Kuharica v kmetki, delavski in preprosti meščanski hiši, ki jo je spisala Marija Remec. Knjiga obsega 255 strani in vsebuje 965 preizkušenih receptov za pripravljanje preprostih, pa okusnih in izdatnih domačih hrane. Knjiga je sestavljena zelo pregledno, navodila pa so pisana lahko umljivo, tako da jih vsaka preprosta gospodinja povsem razume. Knjiga se dobi v vseh knjigarnah in stane broširan izvod 28 din, vezan pa 40 din. Udje Družbe sv. Mohorja dobi broširano knjigo za 21 din, vezano pa za 30 din, če jo naročijo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Zakonskim ženam in možem, materam in očetom, nevestam in ženom pa je namenjena knjiga Milice Grafenauerjeve »Iz duhovnega življenja družine«. Knjiga je razdeljena na tri dele. Prvi govori o zakonu, o zakonski ljubezni, o zakramentu, o beli kugi, o dostojanstvu zakona. Drugi del razmotriva o vzgoji k čistosti v zakonu in izven njega. Tretji del pa o rasti v duhovnost. Knjiga je najboljša priprava za zakon. Broširana stane 28 din, vezana pa 40 din. Udje Mohorjeve družbe dobe broširan izvod za 21 din, vezan za 30 din, če naročijo knjigo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« gorka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Klinične izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode. (Ogl. rag. S. br. 15.485/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaji

Prodajalci ukradenega grozdja pod ključem. Na mariborskem trgu so se pojavili tatinski prodajalci grozdja. Aretirali so zaradi prodajanja za Kalvarijo in po Rošpohu pokradenega grozdja 35 letnega Edmunda Lorger in 36 letno Franciško Derovšek. 18 letni Janez Maček je kradel grozdje po šentpetrskih vinogradih in je povzročil do aretacije veliko škodo. Maček je že priznal, da je vlomil tudi v klet nekega gostilničarja na Glavnem trgu v Mariboru. Gostilničar je mladega nepridiprava zasačil v kleti, a se je tako spretno skril za sod, da je srečno ušel. Odnesele je 40 jajc in dve steklenici ruma.

Motorno kolo ukradeno. V Mariboru v Cafovi ulici je imel trgovčev sin Anton Sluga shranjeno motorno kolo, katerega mu je ukradel neznanec.

Tatvina gonilnih jermenov na debelo. Industrialec in veleposestnik Viktor Glaser v Rušah ima na Pohorju žago, ki so jo obiskali tatovi ter odnesli vse usnjate gonilne jermene, dolge skupaj 54 metrov ter vredne nad 10.000 din. Dan prej so videli v bližini dva neznanca moška, stara okoli 35 let, ki sta govorila tako, kot govore v Ptuj, ter povpraševala za delo. Sum je takoj padel nanju. Orožniki ju zasledujejo. Kmečki ljudje se svariijo pred nakupom.

Dve tatvini. V hišo Ivana Brevca v Središču ob Dravi se je priklatil neznanec, kateri je pokradel obleke za 4000 din. — Na Bregu pri Ptuj je sunil nekdo posestniku Jožefu Kodru 800 din vredno zlato verižico.

Vlomilec odnesel iz kovčega 6000 din. V Rečici ob Savinji je vlomil 28. septembra popoldne neznanec v Koščevo hišo. Storilec je zlomil vrata pri kleti in se je splazil v hišo, ko so bili domači zaposleni na polju. Po hiši je vse pretaknil in se je lotil s silo kovčega, ki je last Koščevega mlinarja Alojza Rednak. Iz kovčega je sunil 6000 din gotovine ter zginit z večletnimi mlinarjevimi prihranki. Vlomilski

obisk so domači takoj po povratu z dela opazili ter so poklicali orožnike.

Napaden in zaboden. V Breznem pri Sv. Krištofu nad Laškimi je napadel v noči neznanec iz zasede 25 letnega Jožefa Oblaka, rudarja iz Hude jame. V pretepu ga je zabodel trikrat v prsa, da se je zgrudil napadeni nezavesten in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

Za 4000 din ukradenih ustrojenih kož. Iz skladišča Mergenthalerjeve tovarne usnja na Zaloški cesti v Mostah pri Ljubljani so pokradli v noči neznan storilec za okrog 4000 din ustrojenih telečjih kož temnorjave barve.

Vlom v blagajno bolnišnice. V noči na 29. september je bilo vlomljeno v Novem mestu v blagajno ženske bolnišnice. Vlomilca sta prišla v upravno poslopje skozi visoko pritlično okno na ta način, da sta se vzpela na obzidek. Razbila sta zunanje okno, strla šipo na notranjem oknu in sta se potegnili v sobo, v kateri je bila blagajna. V blagajno sta vdrla s svinjsko nogo in sta vzela iz nje vso gotovino v znesku 11.320 din. Pustila sta vrednostne papirje in hranilne knjižice, katere so bile v blagajni kot kavcija za 26.219 din.

Slovenka postala žrtev ljubosumnosti v Rumi. Marija Čuješ, doma iz Poljčan in rojena Dobršek, je bila poročena z banskim svetnikom Čuješem, ki je bil nameščen v tehničnem oddelku banske uprave v Novem Sadu. Njen mož je pred nekaj leti poveril pri banski upravi krog 150.000 din in je pobegnil v tujino. Čuješeva se je preživljala kot izborna kuharica nekaj časa v Novem Sadu, od koder se je preselila v Rumo. Zaljubil se je v njo novosadski oženjeni policijski agent Vasa Gerič. Omenjeni je Čuješevo iz ljubosumnosti brez pravega vzroka ustrelil v Rumi in nato je končal s kroglo življenje še samemu sebi.

Izpred sodišča

Družinska zaloigra pred sodniki. V Vito-mercih pri Sv. Andražu v Slov. goricah je živel v srečnem zakonu 34 letni posestnik

Zjutraj...

zlasti pa
zvečer

Sargov

KALODONT

proti zobnemu
kamnu

in kovač Jožef Težak, ki ima z ženo sedem otrok. Družinsko srečo je začel kaliti sosed Jožef Suhač, kateri je gledal za Težakovo ženo. Na posredovanje domačega g. župnika sta se Težakova 17. VII. spravila in žena je obljubila, da bo opustila razmerje s sosedom. Dne 22. junija popoldne pa je prišla h kovaču Težaku sosed Suhač par konj, da bi mu jih podkoval. Težak je Suhača takoj pozval, naj gre z njim v sobo. Tam ga je posadil na stol ter mu začel očitati, zakaj lazi za njegovo ženo. Ko je Suhač to zanikal, je stopil Težak k omari, izvlekel iz nje nabit samokres ter ga sprožil v Suhača. Krogla ga je zadela v grlo ter je naslednjega dne na zadobljenih poškodbah umrl. Pri raztelesenju se je pokazalo, da je 11 mm debela krogla prestrelila Suhača grgavec in vrat ter je obtičala v hrbtenici. Koščki od kosti so se zariili v hrbtne mozge ter je bila pri pokojniku vsaka pomoč zaman. Obdolženi Težak je priznal dejanje

Zgodovina v znamenjih

Zelo umetniška izdaja švedskih znamk hoče letos pozabljivemu svetu poklicati v spomin, da je tudi Švedska nekaj pripomogla pri civilizaciji sveta. Pred 300 leti je namreč ustanovila svojo prvo kolonijo Delaware v Ameriki. Švedski način kolonizacije je bil zelo miroljuben in posnemanja vreden. Ko so se izkrcali iz svojih dveh ladij, so se začeli pogajati z gospodarji nove zemlje, z Indijanci, ter jim pošteno plačali v denarju svet, katerega so namestili zasesti na račun »švedske družbe za Zapadno Indijo«, kakor so takrat imenovali Ameriko, in v imenu kraljice Kristine. Toda že čez 20 let so Švede pregnali

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz preteklih in sedanjih dob

Zadnje presenečenje in obsodba

En del orožnikov je stražil skrbno oboja hišna vrata v Gornjem Radvanju. Njihovi tovariši so pretaknili vse sobe ter kote. Zadeli so tudi na kamro, katere je služila za ponarejevalnico. Kako so se začudili, ko je bilo vse po skritem prostoru premetano, kadil se je dim iz peči po sobi, križev ni bilo na oknu, s toliko skrbjo izbrano gnezdo je bilo prazno... Ponarejevalca sta se srečno ter pravočasno potegnili skozi okno ter zbežala bogznaj kam.

Zaradi nenadnega izgina Rupnika in pomagača sta bili orožniški patrulji tako presenečeni, da sta iskali begunca povsod, le pred nosom, kjer sta resnično tičala, ne! Skupno sta bežala, kar so ju nesle noge, naravnost v bližnji gozd, v katerem sta se skrila neopaženo od zasledovalcev. V kritju hoste sta počakala, da se je stemnilo in sta lahko tvegala ogled položaja na vse strani.

36

Vsakdo bi pričakoval, da jo bosta ubrala z vso naglico kam dalje proč iz ogrožene mariborske okolice in zatonila kje na Hrvaškem, kakor so sklepali z gotovostjo orožniki. Zgodilo se je baš nasprotno! Namesto daleč proč od Maribora sta krenila z vso drznostjo iz gozda naravnost v Studence pri Mariboru, kjer je orožniška postaja, koje orožniki so bili s polno paro na delu, da ju izsledijo ter zagrabijo za vsako ceno. Iz Studencev sta šla po brvi preko Drave v mesto. Tam sta se ločila na Koroški cesti vpricho policijskega stražnika. Mojster se je motal nekaj časa po razsvetljenem mariborskem Glavnem trgu ter mahnil po dravskem mostu na Pobrežje. Srečno je pristal pod streho prijatelja iz let, katere sta prebila skupno v kaznilnici.

Še isto noč po posrečenem pobegu je osnoval Rupnik novo ponarejevalno družbo, katere je delala še velike skrbi ter preglavice oblasti.

Časopisje se je razpisalo na dolgo in široko o občo pozornost vzbujajočem razkritju ponarejevalnice v Gornjem Radvanju ter o izginu glavnega krivca Rupnika, ki je že tičal v pasti, a je izpuhtel liki kafra brez sledu skozi zadnjo luknjo in se je tako dobro

na obravnavi 28. septembra v Mariboru, zagovarjal pa se je, da ni imel namena svojega tekmeča usmrtiti, temveč samo raniti v ramo ter ga potem vreči iz hiše, da bi si zapomnil, da je lasil za njegovo ženo. Težak je bil obsojen na osem let ječe.

Slovenska Krajina

Turnišče. Že običajno je postalo pri nas in v okoliških vaseh ter občinah vsakoletno romanje k Sv. Trojici v Slov. goricah. Tudi letos 24. septembra se je zbralo lepo število romarjev, ki so pohiteli k Sv. Trojici, da si izprosijo od Boga vse milosti, ki jih rabijo za dušo in telo. Toda letos niso bili vsi peš, kakor prejšnja leta, temveč je večina njih najela špeditijski avto g. Pergarja iz Turnišča in ta jih je v soboto zjutraj odpeljal na romarsko pot v prelepe vinorodne Slovenske gorice ter se v nedeljo zvečer vrnil z njimi nazaj v ravno Slovensko Krajino. Romarji so med potjo peli lepe nabožne pesmi in molili rožni venec, litanije itd. Ko so dospeli do hriba, od koder so zagledali cerkev Sv. Trojice, je šofer avto ustavil ter so zapeli pesem: »Sveta Trojica, podaj nam roko...« Tudi letos so vse pobožnosti opravili kot prejšnja leta, le naporno pot so si prihranili z vožnjo. Neizbrisani so spomini na taka romanja! Kajti tudi Vaš dopisnik se je kot desetletni deček udeležil takega romanja k Sv. Trojici. Čeprav je skoraj vso pot kot najmlajši možki romar razen hrane, ki jo je nosil od doma, moral nositi tudi precej težak križ pred procesijo, se mu vendar še danes dozdeva, da so bili to lepi dnevi v njegovem življenju, katerih ne bo nikoli pozabil. — Pred kratkim smo na tem mestu pohvalili vedenje onih turniških fantov, ki so znani kot razgrajči in pretepači. Nekateri izmed njih so namreč slovesno obljubljali, da bo odslej pri nas mir in se ne bo nihče več pretepal, za kar oni kot dorasli že v zreli fantovski dobi sami garantirajo. Toda le kratkotrajno je bilo to mirno razpoloženje. Kajti nedavno so se ti junaki stekli v Beltincih v neki gostilni, kjer je bila prirejena »kolinska večerjava«. Še huje pa je njih dejanje, da so v nedeljo, 25. septembra, zvečer precej vinjeni prišli k Sobočan Barbari ter zahtevali, da jim odpre in jim da vina. Ko

HALO! VELIKA TOMBOLA V MURSKI SOBOTI V NEDELJO, 9. OKTOBRA, OB DVEH POPOLDNE NA GLAVNEM TRGU!

Samo tri dinarje morate imeti za eno karto. Brez oklevanja pridite! Tombola se bo vršila. Oglejte si lepake in izložbo na Glavnem trgu v Murski Soboti v novi palači g. Stivana. V primeru, da bo v nedeljo dež, se bo tombola vršila prihodnjo nedeljo. V primeru lepega vremena se pa tombola vrši brez preklica.

Sobočanova njih zahtevi ni hotela ustreči, so začeli razbijati po vratih in kaliti nočni mir. Zagrozila jim je z orožniki, toda njeno svarilo je bilo kakor bob ob steno, zato je stopila ven z namenom, da pozove orožnike. Toda ni prišla do orožniške postaje, ker so jo na cesti napadli in jo začeli tako neusmiljeno pretepati, da bi jo lahko hudo poškodovali. Sicer je dobila take poškodbe, da je morala iskati zdravniško pomoč. Zelo žalostno je, da se slična dejanja stalno ponavljajo. Delna krivda leži na vinotočih, ker so tam poceni napijejo in potem so še bolj podivjani in še huje razgrajajo. Dejanja teh junakov noža mečejo slabo luč tudi na ostale mirne in poštene fante in na vso občino, zato prosimo merodajno oblast, da take razgrajče in pretepače eksemplarčno kaznuje, da bo končno mir in se ne bodo noži bliskali in ogrožali tudi tistih, ki niso ničesar zakrivil. — Prejšnjo nedeljo zjutraj se je zgodila precejšnja nezgoda pri posestniku Barbariču. V hlevu je namreč tako nerodno poskakovala in se veselila življenja mlada telica, da si je zlomila nogo, zaradi česar trpi posestnik okrog 1000 din škoda.

Ižekovci. Celotna regulacija Mure je vedno nujnejše vprašanje ne samo za našo, temveč za vse obmurske občine. Kajti nenadomestljiva je škoda, ki nam jo skoraj vsako leto povzroča poplava Mure. Po uredbi o melioracijskem skladu je določeno, da delne stroške regulacije morajo nositi tudi interesi. Da bi se o vsem natančno pomenili, je prejšnji teden sklical veržeski župan g. Galunder sestanek vseh županov obmurskih občin, zastopnikov okrajnih načelstev in osrednjih kmetijskih odborov, banskih svetnikov ter drugih osebnosti. Sestanek je bil v nedeljo,

25. septembra. Povabljani so se ga udeležili v obilnem številu ter so razpravljali o vseh aktualnih in perečih vprašanjih, ki se tičejo reke Mure. Sklenili so, da bodo odslej v vseh važnejših zadevah nastopali enotno. Splošni referat o sedanjem stanju Mure je imel g. Križanič, a tehničnega o stanju regulacije in končni izvršitvi slednje pa je strokovno in prav temeljito podal g. inž. Knez. Po referatih se je razvila zanimiva debata, v katero je med drugim prav pogosto posegal tudi naš g. inž. Ostanek. Določili so, da se ustanovi akcijski odbor, v katerega pridejo zastopniki vseh treh obmurskih okrajev (Dolnja Lendava, Ljutomer in Murska Soba). V pripravljalni odbor so bili izvoljeni med drugimi tudi Prekmurci gg. Bajlec, Benko in Horvat, črensovski podžupan.

Renkovci. Širom Slovenske Krajine, pa ne samo nje, temveč tudi širom Slovenije je znano, da so pri nas doma »kupinari«, ki si večinoma s to obrtjo služijo vsakdanji kruh. Že na vse zgodaj si naprtijo na ramena »klonjoc« (plito) ter gredo včasih prav daleč za kupčijo. Večina njih se že vozi s kolesi, a nekateri tudi z vozovi. Kaj zabavno jih je poslušati, ko pridejo v vas, kjer nameravajo kupovati, kako kričijo in s tem opozarjajo hišne gospodinjke, da naj pripravijo jajca, piščance, gosi itd., kar nameravajo prodati. Zanimivo bi bilo, če bi se tudi oni udeležili spreveda ob priliki proslave v Črensovcih, kajti tudi ta obrt je daleč naokrog znana. — Mogočni tabor v Črensovcih nam je še vsem v živem spominu, kajti kaj takega se ne vidi vsak dan. Znano nam je tudi, da so o njem pisali skoraj vsi jugoslovanski časopisi, in to prav pohvalno. Zato se nam zdi nerazumljivo besedičenje in prazno govorjenje nekaterih ljudi, ki si upajo trditi, da je na taboru bilo vsega dovolj, samo pravega navdušenja da je manjkalo. Kdor je bil prisoten, ve sam, kako je bilo in kolikšno navdušenje je bilo. Da pa niso na ves glas kričali stari in utrjeni kmetje in ženske — kdo jim bo to zameril? Ti ljudje tega niso vajeni! Pač pa so s svojo udeležbo v sprevodu in na taboru pokazali, da zaupajo sedanjim voditeljem slovenskega naroda in da so hvaležni vsem, ki so kolikaj pripomogli, da smo se otresli suženskih okovov in da živimo v prostosti v svobodni kraljevini Jugoslaviji!

skril, da ga nista ujeli dve orožniški patrulji, dasi jima je pobegnil pred nosom.

Dnevnik so namigavali koj po pobegu, da bo mojster tokrat previdnejši in bo iskal kritje kje dalje proti jugu, kjer oko postave ni tako pazljivo in imajo tudi ljudje več smisla za zlatega dobrotnika, kakor je bil Franc Rupnik s svojim čarodejnim fotografskim aparatom in z izredno ter od vseh očividcev občudovano in priznано ponarejevalsko spretnostjo.

Orožniki so iskali noč in dan, časopisi so ugibali smer pobega; Rupnik je pa mirno prespal noč od 9. na 10. december 1936 pri svojem prijatelju na Pobrežju, kateri ga je že bil spravil v zvezo z novim pomagacem.

Drugo jutro po dobro prespani noči se je podal Rupnik v spremstvu novega pobreškega zaupnika na mariborski Glavni trg. Od tam sta se odpeljala z mestnim avtobusom v Slovensko Bistrico. Iz Bistrice sta zavila v Spodnjo Novo vas na kmete k sorodstvu Pobrežana.

Rupnik je bil sprejet v službo za hlapca pri posestniku, katerega je pretental prebrisani novi mojstrov zaveznik s Pobrežja z domovnico. Rupnikov lažidokument se je glasil na ime: Anton Sušnik, klepar iz Kranja.

Stari lisjak je opravljal nekaj časa prav pridno kmečka dela pri novem zavezniku. Prosto se je gibal po vasi in drzno obiskoval Slov. Bistrico, kjer so tudi hranili od sodišča za njim izdano tiralico.

Rupnikov pobreški zaveznik je obiskoval večkrat svoje novovaške sorodnike, katerim je razodel počasi, kdo je prav za prav njihov hlapec, kaj da zna in bo osrečil vse, če se bodo oklenili njegovega zlatega teleta.

Kdo bi zameril denarja željnim in potrebnim kmečkim ljudem, če so prisluhnili obetom zlahtnika s Pobrežja in privolili, da začne veliki mojster s ponarejevalnico pod njihovo streho.

Omenili smo že, kako je čuval Rupnik svoj fotografski aparat liki punčico v svojem očesu in ga je rešil pred orožniško roko v Gornjem Radvanju. Aparat je spravil pri neki krčmarici na Pobrežju. Od tam mu ga je prinesel novi zaupnik v Spodnjo Novo vas, kakor hitro je dobil dovoljenje hišnega gospodarja, da se svobodno posveti svojemu pravemu in z največjo strastjo vdanemu poklicu.

(Koniec sledi)

Širite „Slov. gospodarja“!

Holandci, čez 30 let pa je tudi Holandska »Nova Švedska« postala angleška last. Spominska izdaja znamk nam kaže znamenite osebnosti iz onega časa, med katerimi je najznamenitejša kraljica Kristina. Bila je čudovita ženska, ki je že kot 12 letni otrok imela dolge govore in pogovore v latinskem jeziku ter poznala že vse podrobnosti vladarske umetnosti. Moških pa ni mogla. Raje se je odpravila prestolu kot bi se omožila; vsiljive snubce je dala kratkoma ubiti. Ker njene slike niso nič posebno lepe, so ji nekateri umetniki v nekem nagradnem tekmovanju za nove znamke dali obraz filmske umetnice, slavne Grete Garbo.